

4. Криворотько І. О. Дослідження зарубіжного досвіду мотивації персоналу для використання в українських умовах / І. О. Криворотько // Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво. – 2013. – № 2 (71). – С. 151–154.

Смирнова Т. А., Хацько В. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

АСПЕКТИ РОЗВИТКУ МЕДИЧНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

На сьогоднішній день сфера медичного страхування в Україні не в змозі у повній мірі задовольнити ні власне страховиків, ні споживачів їх послуг – страхувальників. Масштабною проблемою, яка сьогодні притаманна сфері медичного страхування України – це низький рівень фінансового забезпечення охорони здоров'я. Наслідком цього є недофінансування медичних установ, що, в свою чергу, призводить до надання неякісних медичних послуг. Об'єктивними причинами цієї ситуації є: нестача бюджетних коштів, складна економічна ситуація, різке падіння доходів населення, відсутність традицій страхування.

Недосконала законодавча база – ще одна проблема у сфері медичного страхування, що потребує негайного вирішення. Причини цієї ситуації переважно мають об'єктивний характер, пов'язаний із нестачею бюджетних коштів, складною економічною ситуацією, різким падінням доходів населення, відсутністю традицій страхування.

Варто зазначити, що розвиток медичного страхування в Україні досліджується такими фахівцями-практиками та вченими-економістами, як О. Богомолець, Ю. Вороненко, В. Базилевич, Ю. Гришан, Т. Камінська, С. Козьменко, О. Костюченко, О. Мусій, О. Солдатенко, В. Стеценко та інші.

Метою даної роботи є визначення аспектів розвитку медичного страхування в Україні на сучасному етапі.

Внаслідок історичних особливостей в Україні фінансування сфери охорони здоров'я здійснюється переважно за рахунок коштів державного і місцевих бюджетів за принципом субсидіарності [2]. При цьому з позиції розподілу функцій основна частина асигнувань призначається для фінансування лікарень

та санаторно-курортних закладів (70 %), а також поліклінік, амбулаторій, станцій швидкої допомоги (13,5 %) [2].

Скорочення обсягів безоплатних медичних послуг, погіршення їх якості, неналежний стан приміщень, застаріле обладнання та неможливість його оновлення, низький розмір оплати праці медичного персоналу – усе це є наслідком недостатності бюджетних коштів.

Розвиток медичного страхування в Україні потребує впровадження нових механізмів (у частині конкретних важелів і методів впливу) фінансування охорони здоров'я, регулювання сфери медичного страхування за допомогою чітко визначених норм нормативно-правової бази, яка стимулюватиме розвиток медичного страхування, з урахуванням національних особливостей українського медичного страхування [2].

Основним напрямом розвитку медичного страхування може слугувати введення обов'язкового медичного страхування, яке має цілу низку переваг порівняно з виключно бюджетним фінансуванням охорони здоров'я [1]. Таке страхування дозволить мінімізувати ризик непередбачених витрат за рахунок поєднання багатьох полісів в один диверсифікований портфель, що дозволить створити умови для кращого доступу споживачів до медичних послуг [1].

Варто зазначити, що законодавчі ініціативи у цій сфері існують досить давно, але відповідне законодавство натепер так і не прийняте. На сьогодні в Україні проходить медична реформа, а також наявний законопроект, який пропонує формувати кошти на медичне забезпечення населення за рахунок цільових страхових внесків з доходів громадян до Фонду загальнообов'язкового державного соціального медичного страхування [3].

Ми поділяємо цю думку, що пояснюється низкою переваг, які має фінансування за рахунок страхових коштів перед прийнятим в Україні чисто бюджетним фінансуванням.

Список використаних джерел:

1. Камінська Т. Щодо альтернативних моделей обов'язкового медичного страхування в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://econtlaw.nlu.edu.ua/wp-content/uploads/2017/08/2-14-24.pdf>

2. Шевчук Ю. Сучасний стан розвитку медичного страхування в Україні: фінансовий аспект [Електронний ресурс] / Ю. Шевчук. – Режим доступу : http://ej.kherson.ua/journal/economic_27/3/23.pdf
3. Медичне страхування: яких реформ чекати [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.medsprava.com.ua>

Старун А. М., Курінна І. Г.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ПОНЯТТЯ МОТИВАЦІЇ ТА СТИМУЛЮВАННЯ ТРУДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

В сучасних умовах господарювання наявність висококваліфікованого та мотивованого персоналу є одним із найголовніших чинників ефективного функціонування будь-якої організації. Саме це дозволяє вирішувати завдання будь-які, а також досягати поставлених цілей організації.

Проблеми з мотивування персоналу завжди вважались актуальними. Перед керівництвом організації постає задача збалансувати умови роботи та оплатою праці та з'ясувати які саме умови зможуть задовольнити персонал в повній мірі. Саме тому аналіз стимулювання працівників є вкрай важливим як для керівництва організації, так і для наукових діячів.

Багато науковців зробили значний внесок у розвиток теорії, а також і практики стимулювання персоналу, такі як: А. Сміт, Ф. Гілбрет, А. Маслоу, Ф. Герцберг, А. Афонін, Р. Оуен, Д. Мак-Грегор, А. Врум, та інші. Також серед сучасних вчених можна виділити українців: Пугачова В. П., Маскона І. В., Вернадського А. А., Колота А. М.

Досягнення головної мети організації залежить від злагодженості роботи персоналу, тому мотивація виступає провідною функцією управління. Кожен керівник повинен переконати персонал працювати як умово краще, підтримувати зацікавленість до праці. Найважливішим є те, що кожен працівник повинен допомагати в досягненні загальної мети організації добровільно. Але через невміле застосування системи мотивації персоналу можна спостерігати плінність кадрів та низькі результати діяльності на організації. Саме через потрібно застосовувати не тільки матеріальне мотивування, а й моральне. Моральне мотивування є більш